

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11.06.1970, sp. zn. 11 Tz 5/70, ECLI:CZ:NS:1970:11.TZ.5.1970.1

Číslo: 46/1970

Právní věta: Předpoklady pro postih podle zák. č. 58/1965 Sb. jsou splněny nejen tehdy, spáchal-li pachatel provinění nebo přestupek uvedený v návěťě § 1 cit. zák. po předchozím jeho postižení pro tatáž provinění nebo přestupek, tedy za podmínek speciální recidivy, ale i tehdy, byl-li předtím postižen pro kterékoliv provinění nebo kterýkoliv přestupek uvedený v § 1 cit. zák. nebo pro trestný čin obdobný kterémukoliv provinění nebo přestupku uvedeným v tomto ustanovení. Trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. je trestným činem obdobné povahy jako provinění podle § 19 písm. a) zák. č. 38/1961 Sb. Po účinnosti zák. č. 150/1969 Sb. o přečinech je nutno posoudit, zda činnost obviněného postižitelná podle zák. č. 58/1965 Sb. nemá být posouzená se zřetelem na ustanovení § 16 odst. 1 tr. zák. podle § 8 písm. c) a § 10 zák. č. 150/1969 Sb. o přečinech.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 11.06.1970

Spisová značka: 11 Tz 5/70

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Přečiny, Přestupky, Provinění, Působnost trestních předpisů časová

Předpisy: 140/1961 Sb. § 16 odst. 1
§ 10 38/1961 Sb. § 19 písm. a 58/1965 Sb. § 1
§ 221 odst. 20 150/1969 Sb. § 8 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46/1970 sb. rozh.

Předpoklady pro postih podle zák. č. 58/1965 Sb. jsou splněny nejen tehdy, spáchal-li pachatel provinění nebo přestupek uvedený v návěťě § 1 cit. zák. po předchozím jeho postižení pro tatáž provinění nebo přestupek, tedy za podmínek speciální recidivy, ale i tehdy, byl-li předtím postižen pro kterékoliv provinění nebo kterýkoliv přestupek uvedený v § 1 cit. zák. nebo pro trestný čin obdobný kterémukoliv provinění nebo přestupku uvedeným v tomto ustanovení. Trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. je trestným činem obdobné povahy jako provinění podle § 19 písm. a) zák. č. 38/1961 Sb.

Po účinnosti zák. č. 150/1969 Sb. o přečinech je nutno posoudit, zda činnost obviněného postižitelná

podle zák. č. 58/1965 Sb. nemá být posouzená se zřetelem na ustanovení § 16 odst. 1 tr. zák. podle § 8 písm. c) a § 10 zák. č. 150/1969 Sb. o přečinech.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11. června 1970, sp. zn. [11 Tz 5/70](#)).

Usnesením městského soudu v Praze ze dne 1. října 1969 sp. zn. To 234/69 byl k odvolání obviněného zrušen rozsudek obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26. srpna 1969, sp. zn. 2 T 121/69 a věc byla postoupena místnímu lidovému soudu v Praze 7 k dalšímu řízení. Nejvyšší soud ČSR toto usnesení zrušil a městskému soudu v Praze přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26. 8. 1969 sp. zn. 2 T 121/69 byl V. J. uznán vinným proviněním proti pracovní kázní podle § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. a proviněním proti socialistickému soužití podle § 19 písm. c) zák. č. 38/1961 Sb. a s použitím ustanovení § 1 zák. č. 58/1965 Sb. odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců. Pro výkon trestu byl podle § 39a) odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

Jeho provinění spočívala v tom, že v době od 29. října 1968 nejméně do 5. února 1969 s výjimkou tří týdnů v druhé polovině listopadu a začátkem prosince 1968 bezdůvodně nedocházel do zaměstnání u Pražských komunikací, podniku hlavního města Prahy a dále nejméně od začátku března 1969 do

16. dubna 1969 nikde nepracoval a nechal si poskytovat drobné peněžní částky a platit útraty od svého bratra M. J. a od různých nahodilých známých, ač byl rozsudkem okresního soudu v Trutnově ze dne 3. srpna 1967 sp. zn. 3 T 270/67 odsouzen a dne 13. února 1968 z výkonu trestu propuštěn mimo jiné též pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák.

K odvolání obžalovaného městský soud v Praze napadeným usnesením zrušil rozsudek obvodního soudu pro Prahu 7 a věc podle § 257 písm. a) tr. ř. postoupil místnímu lidovému soudu v Praze 7 k dalšímu řízení.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí městský soud konstatoval, že skutková zjištění obvodního soudu pro Prahu 7 jsou správná a úplná a že je správný i závěr tohoto soudu, že obžalovanému nelze prokázat parazitní způsob života, takže jeho jednáním nebyla naplněna skutková podstata trestného činu příživnictví podle § 203 tr. zák., pro který byl žalován, ale že jsou tímto jednáním dány jen znaky výše uvedených provinění. Městský soud však nepokládal za správný postup obvodního soudu pro Prahu 7, že za použití § 1 zák. č. 58/1965 Sb. uznal obžalovaného vinným uvedenými proviněním a uložil mu za ně příslušný trest. Podle názoru městského soudu nebyly splněny zákonné podmínky, aby byla projednána provinění obžalovaného před soudem. Obžalovaný byl sice podle napadeného usnesení rozsudkem, okresního soudu v Trutnově sp. zn. 3 T 270/67 ze dne 3. 8. 1967 odsouzen a dne 13. 2. 1968 z výkonu trestu propuštěn, avšak pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák., tedy pro trestný čin jiné povahy než jsou provinění podle § 19 písm. a), c), § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb., případně přestupek podle § 19 zák. č. 60/1961 Sb.

Nejvyšší soud přezkoumal napadený rozsudek i předcházející řízení podle § 267 odst. 1 tr. ř. a zjistil, že tímto rozhodnutím byl porušen zákon. Předpoklady pro postih podle zákona č. 58/1965 Sb. jsou splněny nejen tehdy, spáchal-li pachatel provinění nebo přestupek uvedené v návěť § 1 cit. zák. po předchozím jeho postižení pro tatáž provinění nebo přestupek, tedy za podmínek speciální recidivy, ale i tehdy, byl-li před tím postižen pro kterékoliv provinění nebo kterýkoliv přestupek uvedené v § 1 cit. zák. nebo pro trestný čin obdobný kterémukoliv provinění nebo přestupku uvedeným v tomto ustanovení. Trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák., pro který byl obviněný odsouzen okresním soudem v Trutnově a do 13. února 1968 byl pro něj ve výkonu trestu, je trestným

činem obdobné povahy jako provinění podle § 19 písm. a) zák. č. 38/1961 Sb., neboť obsahem tohoto provinění je nepřístojné chování, zejména výhrůžky, urážlivé výroky nebo skutky, pomlouvání, rvačka, schválnosti nebo jiné hrubé jednání, kterým se narušuje soudružské soužití občanů, nebo které se dotýká jejich důstojnosti a cti. Odsouzení obviněného, k němuž došlo okresním soudem v Trutnově ze dne 3. srpna 1967 sp. zn. 3 T 270/67 a výkon trestu mu tímto rozsudkem uložený, splňují formální podmínku předchozího postihu před soudem podle § 1 písm. a) zák. č. 58/1965 Sb. Protože podle zjištění obvodního soudu pro Prahu 7 i podle správného závěru městského soudu je splněna i podmínka uvedená v § 1 písm. b) cit. zák., byl postup obvodního soudu pro Prahu 7 správný.

Nejvyšší soud proto zrušil napadené usnesení a přikázal městskému soudu v Praze, aby, jsa vázán podle § 270 odst. 4 tr. ř. právním názorem Nejvyššího soudu, o odvolání obviněného znovu rozhodl. Nejvyšší soud současně upozornil, že při novém projednání věci bude nutno, aby městský soud s přihlédnutím k ustanovení § 16 odst. 1 tr. zák. uvažoval, zda činnost obviněného má být posouzena podle zákona účinného v době jejího spáchání, či zda pro obviněného nejsou z hlediska zákonných znaků a trestních sazeb příznivější obdobná ustanovení § 8 písm. c) a § 10 zákona o přečinech č. 150/1969 Sb.